378L0142

15.2.78 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING Nr L 44/15

RÅDETS DIREKTIV

av den 30 januari 1978

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om material och produkter som innehåller vinylkloridmonomer och är avsedda att komma i kontakt med livsmedel

(78/142/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 76/893/EEG den 23 november 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om material och produkter som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel(1), särskilt artikel 3 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande(2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande(3), och

med beaktande av följande:

I artikel 2 i direktiv 76/893/EEG föreskrivs att material och produkter inte får överföra några ämnen till livsmedel i sådana mängder att de skulle kunna innebära fara för människors hälsa.

I artikel 3 i samma direktiv föreskrivs att rådet, enligt bestämmelserna i artikel 100 i fördraget, genom direktiv skall anta särskilda bestämmelser för vissa grupper av material och produkter (särdirektiv). Dessa bestämmelser får innehålla särskilda gränsvärden för migrationen av vissa ämnen till livsmedel, liksom andra regler för att säkerställa att artikel 2 i direktiv 78/893/EEG följs.

Att ge stora doser vinylkloridmonomer till försöksdjur har visat sig framkalla skadliga effekter. Sådana effekter skulle också kunna uppstå hos människan.

Vetenskapliga livsmedelskommittén har uttalat att halten vinylkloridmonomer i polyvinylklorid och besläktade polymerer bör reduceras så mycket som möjligt och kommittén har samtidigt rekommenderat att inga spår av vinylklorid skall kunna upptäckas i livsmedel eller dricksvatten med en metod som de flesta laboratorier som regel kan tillämpa på flertalet livsmedel.

Fortsatt forskning om vinylkloridmonomer pågår för närvarande, men som en försiktighetsåtgärd bör intaget av vinylkloridmonomer begränsas till dess resultaten är kända.

En lämplig väg för att uppnå detta mål är att utarbeta ett särdirektiv enligt artikel 3 i direktiv 76/893/EEG, vars allmänna bestämmelser också blir tillämpliga i detta särskilda fall.

Detta direktiv berör emellertid inte alla typer av material och produkter som är beredda av vinylkloridpolymerer eller sampolymerer, och medlemsstaterna bör därför få rätt att inte kräva att på etiketter skall lämnas de uppgifter som anges i artikel 7 i direktiv 76/893/EEG i överensstämmelse med de yttranden som avses i punkterna 4 och 5 i den artikeln.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta direktiv är ett särdirektiv enligt artikel 3 i direktiv 76/893/EEG.

2. Detta direktiv avser förekomsten av vinylkloridmonomer i och möjlig migration från material och produkter som beretts med vinylkloridpolymerer eller sampolymerer, härefter kallade "material och produkter", som är avsedda att i färdigt skick komma i kontakt med livsmedel eller som är i kontakt med livsmedel och är avsedda för det ändamålet.

Artikel 2

1. Material och produkter får inte innehålla vinylkloridmonomer i större kvantitet än den som fastställs i bilaga 1.

2. Material och produkter får inte till livsmedel som är eller har varit i kontakt med sådana material och produkter överföra någon vinylklorid som kan spåras med den metod som stämmer överens med kriterierna i bilaga 2.

(1) EGT nr L 340, 9.12.1976, s. 19.
(2) EGT nr C 118, 16.5.1977, s. 70.
(3) EGT nr C 114, 11.5.1977, s. 13.

Artikel 3

Den analysmetod som behövs för att kontrollera att artikel 2 följs skall införas enligt artikel 10 i direktiv 76/893/EEG och skall stämma överens med kriterierna i bilaga 2.

Artikel 4

Rådet skall ompröva detta direktiv med ledning av rapporter från kommissionen, som utarbetas mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska kunskap som blivit tillgänglig sedan direktivet antagits och som i förekommande fall innehåller förslag till lämpliga åtgärder. Den första rapporten från kommissionen skall överlämnas till rådet senast den 1 januari 1979.

Artikel 5

Detta direktiv skall inte inverka på nationella bestämmelser om andra möjliga normer enligt artikel 3 i direktiv 76/893/EEG eller på de valmöjligheter som lämnas medlemsstaterna enligt artikel 7.4 och 7.5 i det direktivet.

Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 26 november 1979. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstater får skjuta upp införandet av artikel 2.2 och bilaga 2 till dess att en gemenskapsmetod för analys enligt kravet i artikel 3 har antagits.

Artikel 7

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 30 januari 1978.

På rådets vägnar

P. DALSAGER

Ordförande

BILAGA 1

Högsta tillåtna halt vinylkloridmonomer i material och produkter

Ett milligram per kilogram i slutprodukten.

BILAGA 2

Kriterier för metoden att bestämma vinylkloridhalten i material och produkter och att bestämma vinylklorid som utlösts från material och produkter

1. Halten vinylklorid i material och produkter och halten vinylklorid som utlösts från material och produkter till livsmedel bestäms genom gaskromatografi med "headspace"-metoden.

2. För att bestämma vinylklorid som utlösts från material och produkter till livsmedel skall detektionsgränsen vara 0,01 mg/kg.

3. Vinylklorid som utlösts från material och produkter till livsmedel bestäms i princip i livsmedlen. När det i vissa livsmedel av tekniska skäl visar sig omöjligt att göra bestämningen, får medlemsstaterna tillåta att bestämning sker med simulatorer för just dessa livsmedel.
